

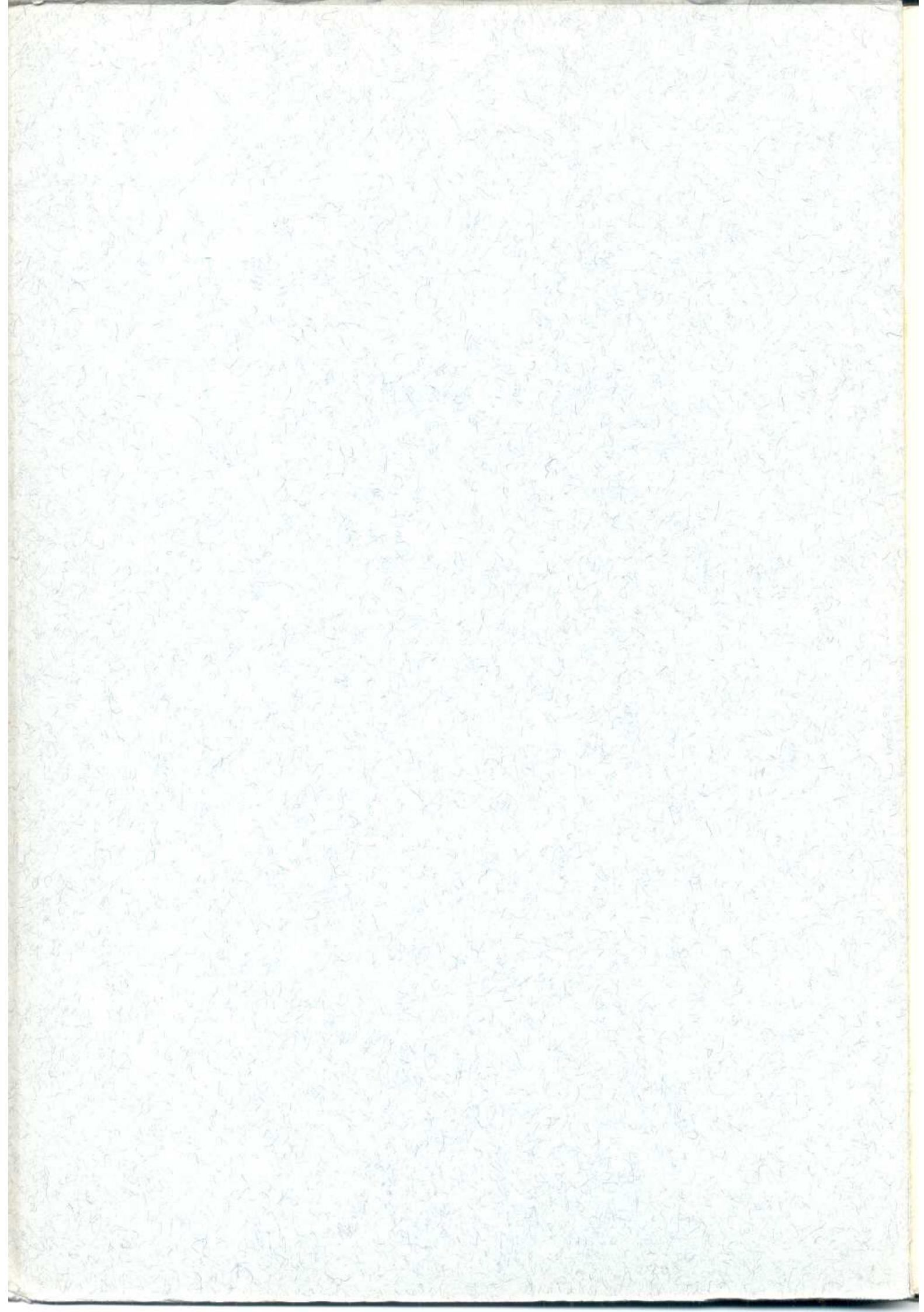
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

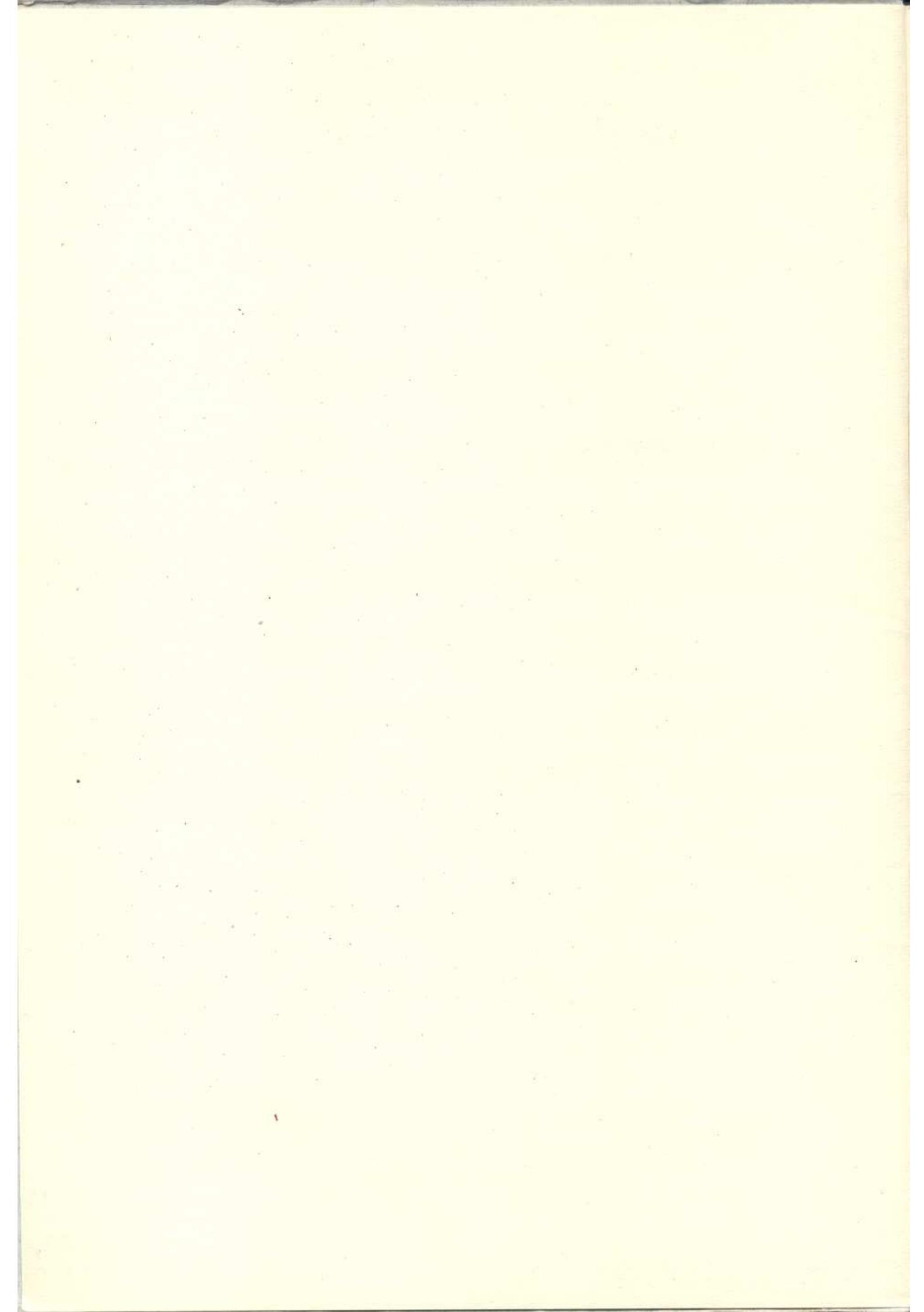

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει
ὑπό^{τού}
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου
Ὕμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

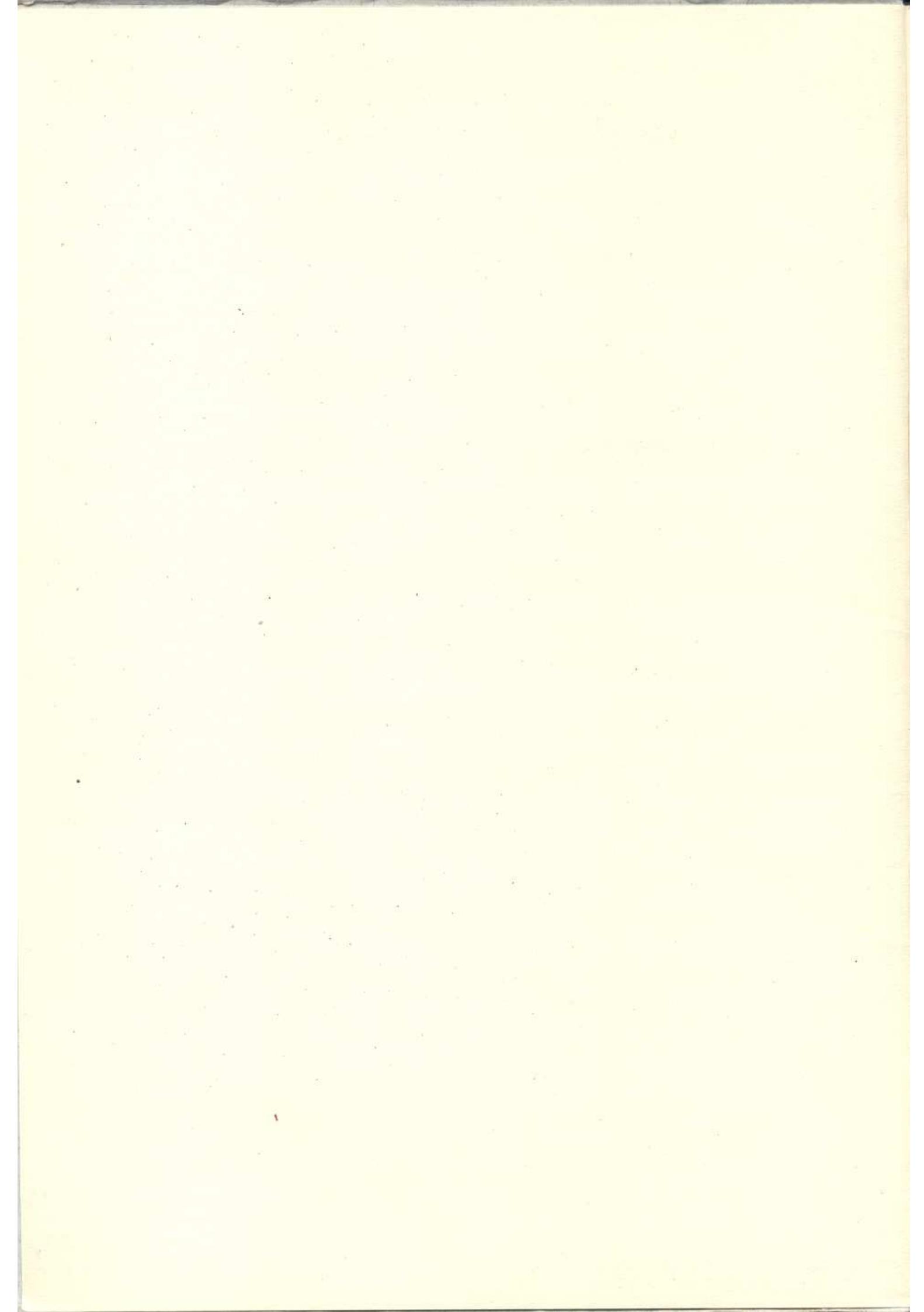
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΙΟΥ 14 (Τ. Τ. 140)

ΑΡΙΘ. | ΠΡΩΤ. Θ. Α. 1109/4536α
ΛΙΕΚΠ. 2238

ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 5 - 12 - 75

Π ρ ό σ

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

E i s B é q q o t a r

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψιν τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 700/1975
ὑμετέρου ἐγγράφου 'Ιερᾶς Ἀκολουθίας 1) τοῦ Ἅγ. Ἰερομάριυρος Ἀρσε-
νίου Μητροπολίτου Βερροίας καὶ 2) τοῦ Ἅγ. Σωτηρίου τοῦ ἐκ Βερροίας,
ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ
τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου 'Ιερισσοῦ κ. Παύλου, ὡς
ῷος καλῶς ἔχούσας, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπῆδον πρός τε τὰ δόγματα καὶ τὰς
παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἅγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται
ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλῃτε ἡμῖν πέντε
ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω 'Ιερῶν Ἀκολουθιῶν διὰ τὸ Ἀρχεῖον
τῆς Σ.Ε.Θ. Λατρείας.

'Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν 'Үμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ,
διαιτελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

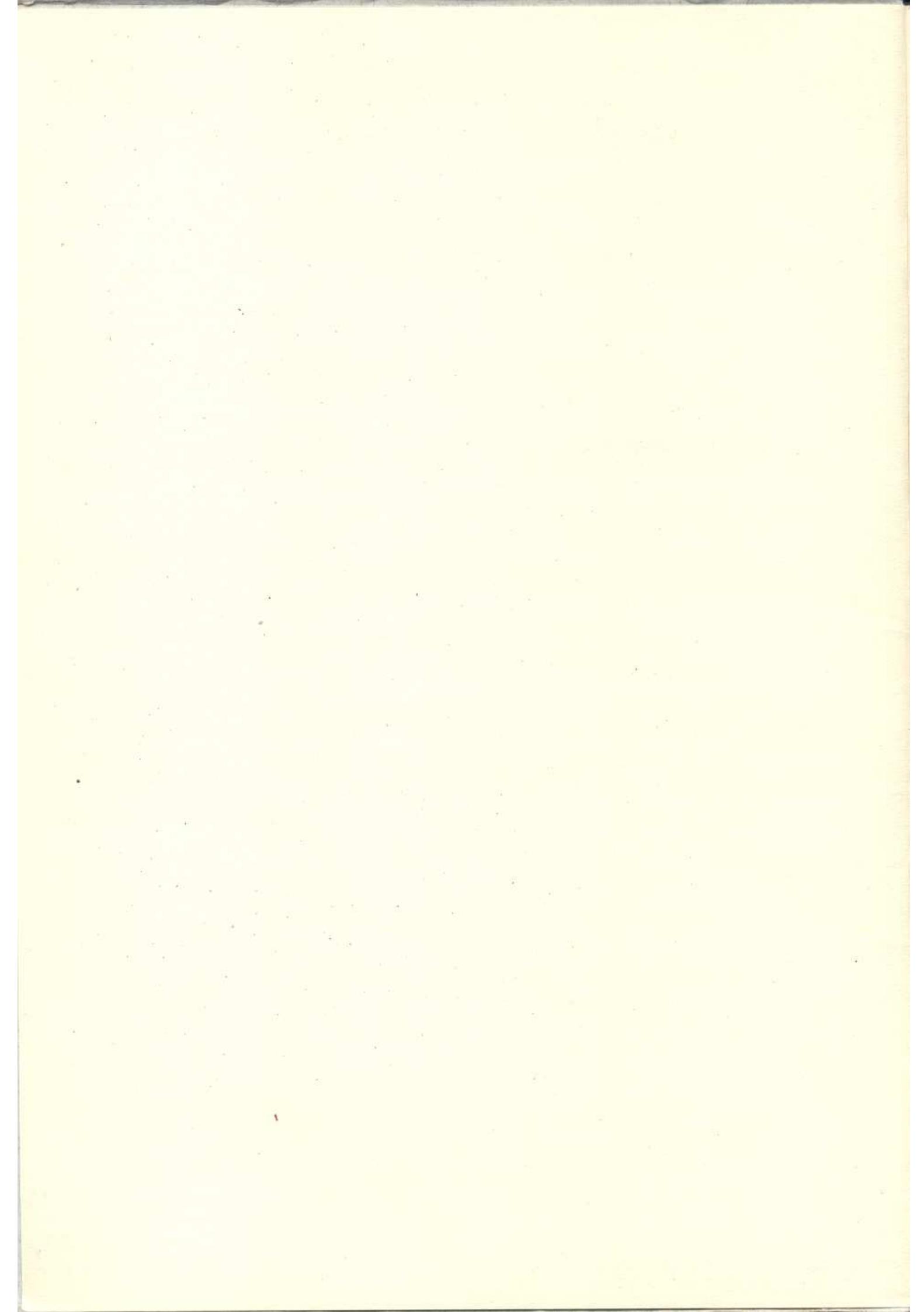
† 'Ο 'Αθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

'Ο 'Αρχιγραμματεὺς

'Αρχιμ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΕΝΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Σ.Ε.Θ. Λατρείας - ΕΝΤΑΥΘΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μεταξὺ τῶν μεγάλων Ἐκκλησιαστικῶν ἀγδρῶν, οἵτινες ἔδρασαν ἐπωφελῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τοῦ μαρτυρίου των συνέβαλον εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ χριστιανικοῦ φρονήματος, ἀνήκει ἀγαντιρρήτως καὶ ὁ ἐκ Βεροίας καταγόμενος Σώπατρος ἢ Σωσίπατρος νίδος τοῦ Πύρρου. Οὗτος συνεργάτης καὶ ἀκόλουθος γενόμενος τοῦ οὐρανοβάμοντος Ἀποστόλου Παύλου «συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βερροιαῖος» (Πράξ. κ' 4), ἐσφράγισεν διὰ τοῦ τιμίου αἷματός του «τὸν γεννώμενον τότε χριστιανισμὸν» ἐν Κερκύρᾳ.

Οὐδεν κατὰ Ὁκτώβδιον τοῦ 1973 ἐγένετο ὑφ' ἡμῶν, ἡ μετακομιδὴ μέρους τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων, κατόπιν τῆς φιλαδέλφου πρὸς τοῦτο συγκαταθέσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Πολυκάρπου, ἀνταποκριγομένου εἰς ἡμετέραν παράκλησιν, πρὸς ἀγιασμὸν τῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν περιφερείας.

Διὰ τοῦτο λογιζόμεθα εὐτυχεῖς διότι ἡ Τοπικὴ Ἀποσιολικὴ Ἐκκλησία Βερροίας ἔχει προσφέρει τοιαύτην μορφὴν, εἰς τὸ πάνθεον τῶν μαρτύρων τῶν ἐκχυνούμενων τὸ αἷμα των διὰ τὴν διάδοσιν καὶ στερέωσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ, τὴν δοπίαν σήμερον δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ χριστιανούμον πλήρωμα αὐτῆς πρὸς μίμησιν.

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις τῆς ἀκολουθίας ἀποτελεῖ μικρὰν προσφορὰν τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἀπόστολον Σώπατρον ἢ Σωσίπατρον, τὸ καύχημα τοῦτο καὶ σέμωμα τῆς Βερροίας καὶ σκοποῖ εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς λειτουργικῆς μνήμης καὶ πράξεως εἰς τὴν γενέτειράν του, τὴν Βέρροιαν, ὥστε οἱ συμπατριῶται του Βερροεῖς, λάβωσι γνῶσιν τῆς δράσεώς του, τόσον ἐν Ἰκονίῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δοσον καὶ ἐν Κερκύρᾳ, δόπον καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον, καὶ ἐπιδίδωται προθύμως εἰς τὸν καλὸν τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα.

Ἐγραφον ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας, τὴν 25ην Μαρτίου 1978,
ἔορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

† Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

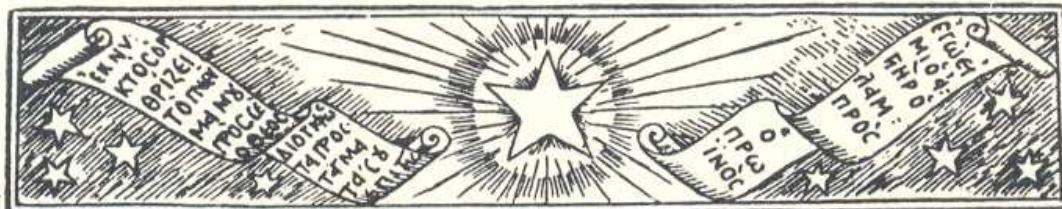
СОСІПАТ

Р
С

о ек Веррота

И
Д
С
о апостоле

Τῇ ΚΘ' τοῦ Μηνὸς Ἀπριλίου
μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ένὸς ἐκ τῶν Οὐρανίων τῆς Μακεδονίας καταγομένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἴστοριεν στίχους δ'. καὶ ψάλλοιεν τὰ ἔξτις Προσόδιοια.

Ἔχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Παύλου τῷ κηρύγματι, κατανγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τοῖς αὐτοῦ θείοις ἵχνεσι, θερμῶς ἥκολούθησας. Σωσίπατρε μάκαρ, τοῦ Εὐαγγελίου, μυσταγωγὸς ἀναδειχθείς, καὶ Ἀποστόλων τῶν Ἐβδομήκοντα, συνάριθμος καὶ σύσκηνος· διὸ τὴν μνήμην σου σήμερον, τὴν σεπτήν ἑορτάζοντες, τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Βέρραια ἀγάλλεται, βλαστόν σε θεῖον πλουτήσασα, θεηγόρε Σωσίπατρε· ἀπαρχὴ γὰρ γέγονας. ἐν αὐτῇ τρισμάκαρ, τῶν πεπιστευκότων, Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετὰ πίστεως διηκόνησας, Παύλῳ τῷ θεομάκαρι, καὶ σὺν αὐτῷ χαίρων ἔδραμες, πρὸς Ἀσίαν λαμπόμενος, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, χερσὶ τοῦ Παύλου δεξάμενος, παρ' αὐτοῦ προκεχείρισαι, ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, Ἰκονίου μάκαρ, καὶ ἐν τῇ Κερκύρᾳ, σὺν τῷ Ἱάσονι ὅμιον, παραγενόμενοι ἐφωτίσατε, τοὺς ἐν νυκτὶ καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας τὸ πρότερον, ταῖς ἀκτίσι τῆς πίστεως, θεηγόρε Σωσίπατρε.

Αόγῳ τῷ τῆς χάριτος, πολλοὺς Κυρίῳ προσήγαγες, σεσωσμένους Ἀπόστολε, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, τὸν Χριστὸν δοξάσας, πρὸς ἄπονον λῆξιν διεβιβάσθης ἐν χαρᾷ, σὺν τῷ Ἰάσονι ὁ Σωσίπατρε· διὸ ἡ σὲ βλαστήσασα, πόλις Βερροίας εὐφραίνεται, πανδημεὶ ἔορτάζουσα, καὶ τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἡχος α'.

Της ἐν Χριστῷ διδασκαλίας, δεξάμενος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς εὔσεβείας ὑποφήτης ἰερός, καὶ Ἀποστόλων ὅμότροπος, ἀνεδείχθης Σωσίπατρε· θεορήμονι γὰρ γλώσσῃ μυσταγωγῶν τὰ κρείττονα, σκεύη ἐκλεκτὰ κατηρτίσω Κυρίῳ, τοὺς δεξαμένους τὸν λόγον σου· καὶ σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, τὸν καλὸν ἀνύσας δρόμον, σὺν αὐτῷ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀ π ὄ σ τ : χ α

Ἡχος 6'. Οἰκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παύλῳ τῷ ἰερῷ, μαθητευθεὶς θεόφρον, τὰ θεία ἐμυῆθης, καὶ τοῦ Σωτῆρος ὥφθης, Σωσίπατρε Ἀπόστολος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Βέρροια εὐλαβῶς. Σωσίπατρε τιμᾷ σε, τοῖς σοῖς ἐγκαυχωμένῃ, σπαργάνοις καὶ τῇ δόξῃ, ἵν τὸν Χριστοῦ ἐπλούτησας.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Χαίροις δυάς σεπτή, τῶν θείων Ἀποστόλων, Σωσίπατρε παμμάκαρ. Ἰάσων τε θεόφρον, τοῦ Πνεύματος κειμήλια.

Δόξα. Τριαδικόν.

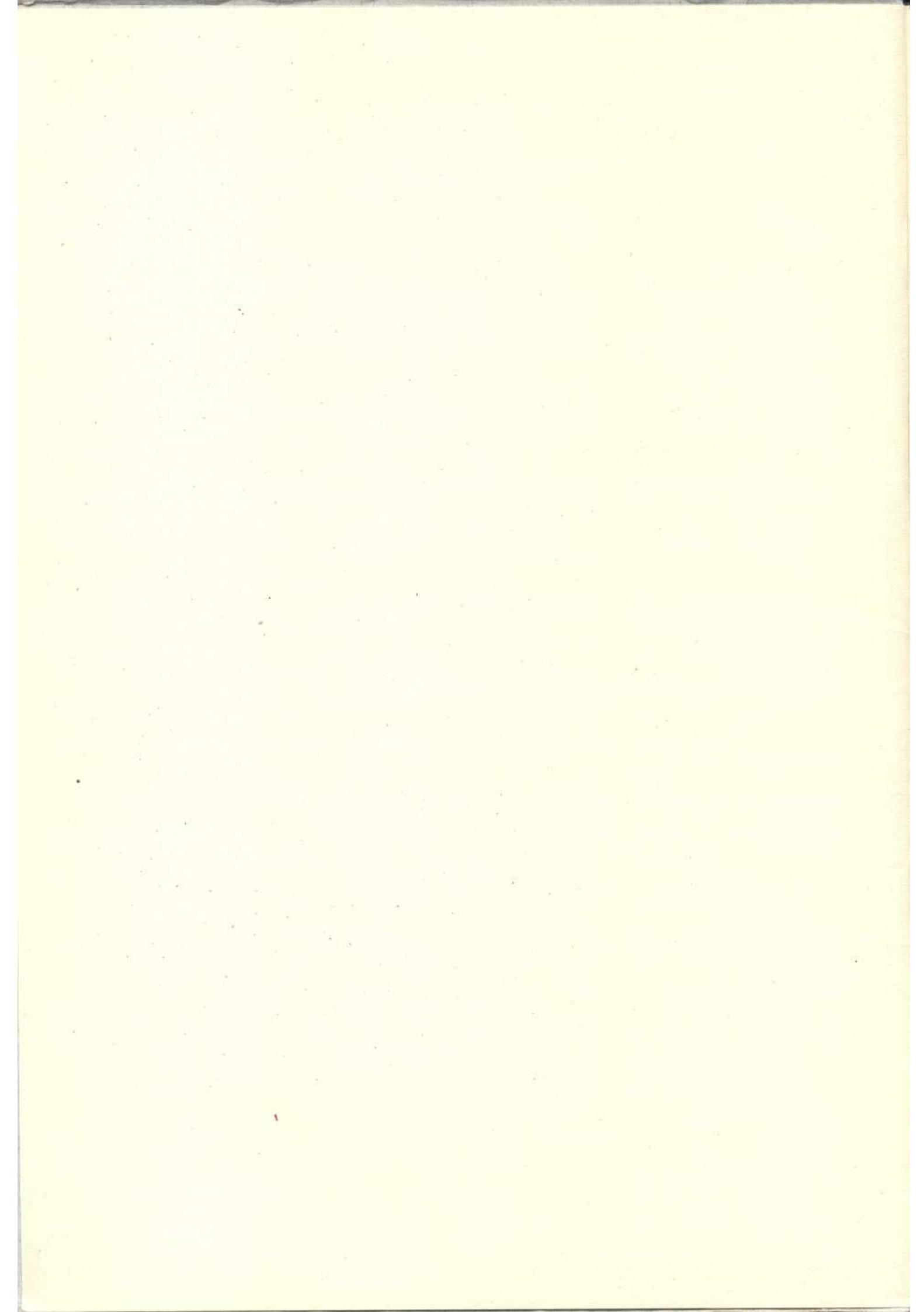
Αἴγλη Τριαδικῆ, λαμπόμενος ἀστρος, Σωσίπατρε ὁ μέγας. ψυχὰς καταφωτίζει, τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Καὶ γῦν. Θεοτοκίου.

Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, τεχθεὶς ἐκ σοῦ ἀφράστως, Παρθένε, Θεοτόκε,
Σωσίπατρον τὸν θεῖον, οἰκεῖον μύστην ἔδειξε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπε-
ριγοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. **Εἰς δὲ τὸ** Κύριε
ἐκένωραξα **Ιστῶμεν στίχους στ'**. καὶ φάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Τόνος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς τοῦ Παύλου δεξάμενος, τὸ οὐρανιον κήρυγμα, Ἀποστόλων
σύσκηνος ἔχοντας, καὶ τῶν γηίνων ὑπέρτερος, καὶ πλήρης
ἔλλαμψεως, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, σεσωσμένους τῷ λόγῳ σου,
πλειστους "Ἄγιε· διὰ τοῦτο Σωσίπατρε τρισμάκαρ, ἐκτελοῦντές σου
τὴν μνήμην, τοὺς σοὺς ἀγῶνας γεραίρομεν.

Ω'ς τῆς χάριτος ὄργανον, καὶ Χριστοῦ μύστης ἔνθεος, ἐν Βερ-
ροίᾳ ἔνδοξε διηκόνησας, Παύλῳ τῷ θείῳ Σωσίπατρε, καὶ χαί-
ρων κατέλαβες, τὴν Ἀσίαν μετ' αὐτοῦ, ώς ἀγάπης ἀνάπλεως. Ἰκο-
νίου δέ, ποιμενάρχης καὶ λύχνος φωτοφόρος, γεγονὼς πάντας φωτί-
ζεις, διδασκαλίᾳ τῆς πίστεως.

Ε'ν Κερκύρᾳ διέλαμψας, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, εὐσεβείας χάρισι
λαμπρυνόμενος, καὶ σὺν αὐτῷ ἀνεκήρυξας, ἐν ταύτῃ Σωσίπα-
τρε, τοῦ Σωτῆρος τὴν φρικτήν, καὶ ἀπόρρητον κενωσιν, καὶ τοῖς θαύ-
μασι, βεβαιώσας τὸν λόγον θεορημον, δι' ἀγώνων μαρτυρίου πρὸς
τὸν Χριστὸν ἀνελήλυθας.

Τῆς Βερροίας τὸ καύχημα, καὶ λαμπρὸν ἐγκαλώπισμα, τὸν κλει-
νὸν Σωσίπατρον μακαρίσωμεν, μυσταγωγὸν τὸν θεόσοφον, τῆς
θείας σαρκώσεως, καὶ ψυχῶν φωταγωγόν, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον,
θείων πράξεων, καὶ Ἀπόστολον μέγαν τοῦ Σωτῆρος, καὶ μεσίτην
ἡμῶν θείον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον.

Tὴν δυάδα τὴν πάνσεπτον, τῆς Τριάδος τοὺς κήρυκας, καὶ τῆς θείας πίστεως τοὺς ἐκφάντορας, τὸν ἐκ Ταρσοῦ ἀναλάμψαντα, Ἰάσονα μέλψωμεν, καὶ Σωσίπατρον ὁμοῦ, τῆς Βερροίας τὸ βλάστημα τὸ περίδοξον, τοὺς τοῦ Παύλου τοῦ θείου συνεκδήμους, συνεργοὺς καὶ διακόνους, καὶ ὑποφήτας τῆς χάριτος.

Eἴξ Ἐώας Ἀπόστολε, πρὸς τὴν Δύσιν ἀνέδραμες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεκήρυξας, ἐν τῇ Κερκύρᾳ Σωσίπατρε, ὁμοῦ σὺν Ἰάσονι, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλόν, ἐν αὐτῇ δι' ἀθλήσεως, χαιρων ἥνυσσας, καὶ τῆς ἄνω ἐπέβης εὐκληρίας, σὺν Ἰάσονι τῷ θείῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύοντες.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Sήμερον ἡ τοῦ Ἀποστόλου Σωσιπάτρου μνήμη, τῶν πιστῶν τὰς χορείας συνεγείρει, πρὸς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τούτου γὰρ τὸν ζυγὸν ἀράμενος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μυσταγωγεῖ τὰς χάριτας, καὶ φωτὶ θαυμάτων, κατανγάζει τοὺς βοῶντας χαίροις, ὁ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς συνδεθείς, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ὑπὲρ λόγον μυηθείς, ὡς καθαρὸς τὴν καρδίαν χαίροις, ὁ Ἰκονίου ποιμήν, καὶ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἔκκλησίας, κήρυξ καὶ διδάσκαλος, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι χαίροις, ὁ τῆς Βερροίας φοῖνιξ ὑψίκομος, ὁ τοῖς καρποῖς τῶν λόγων, τῶν εὔσεβῶν διατρέφων τὰς ψυχάς. Ἄλλ' ὡς παμμάκαρ Ἀπόστολε, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ημέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α'. 13-19)

A'γαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὄσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς ἄγιον, καὶ αὐτοὶ ἄγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα

έπικαλεῖσθε τὸν ἀποσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἢ ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἷματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ΄. 20 - ε΄. 5)

Αγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἔώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἔώρακε, πᾶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς δὲ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. "Οτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ;

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ΄. 11-16)

Αγαπητοί, εἰ οὗτος ὁ Θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Τίον αὐτοῦ Σωτῆρα τὸν κόσμον. "Ος ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἥν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

*Ηχος α'.

Ε ὑφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις Βερροίας, τὸν Ἀπόστολον Σωσί-
πατρον, περιφανῶς ἐνεγκαμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἐβλάστησε, καὶ
Ἀποστολικοῖς καμάτοις, τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, πᾶσι κηρύτ-
τει· τοῦ γὰρ θείου Παύλου, καταυγασθεὶς τῷ φωτί, τοὺς ἐν σκότει
τῆς πλάνης φωταγωγεῖ, ἀκτίσι τοῦ κηρούγματος, καὶ υἱοὺς Θεοῦ
ἀπεργάζεται, τοὺς πρὸν τέκνα ὁργῆς χρηματίζοντας· καὶ ἀθλητικῶς
Χριστὸν δοξάσας, τῆς αἰώνιου δόξης ἡξίωται, ἰλασμὸν ἡμῖν αἰτού-
μενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ηχος β'.

Τῷ οὐρανοφοίτῃ Παύλῳ, μαθητευθεὶς ἱερῶς, οὐρανίου σοφίας
ἐπλήσθης, τῶν γηίνων ἀποστάς, Ἀπόστολε Σωσίπατρε· καὶ
σὺν αὐτῷ ἐξῆλθες, τῆς αἰώνιου ζωῆς εὐαγγελιζόμενος τὸν λόγον,
καὶ πρὸς θεογνωσίαν ἐπιστρέψων, τοὺς ἐν ὄδῷ πορευομένους πλά-
νης· τὸ γὰρ Παράκλητον Πνεῦμα, Θεῖον στόμα σε ἀνέδειξε, καὶ
τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ὑποφήτην, καὶ δογμάτων θείων κήρυκα· καὶ κα-
λῶς διαγαγών, τὴν πιστευθεῖσαν δωρεάν, ὡς προσφορὰ εὐπρόσδε-
κτος, προσηνέχθης Κυρίῳ, τῷ πυρὶ τελειωθείς. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς καὶ
Ἀπόστολε, καὶ μύστα τῆς χάριτος, ἀπαύστως ἴκέτευε, ὑπὲρ τῶν
τιμώντων σε.

*Ηχος γ'.

Α'ποστολικὴν ἐκλάμπων λαμπρότητα, τῆς ἐν Ἰκονίῳ Ἐκκλη-
σίας, ὑφηγητὴς θεόσοφος, καὶ ὀδηγὸς σωτήριος, ἀνεδείχθης
θεορῷμον Σωσίπατρε· τῷ γὰρ νυμφίῳ Χριστῷ, οἴα νύμφην ταύτην
προσήγαγες, ταῖς σαῖς παραινέσει· καὶ θείῳ Πνεύματι κινούμενος,
ἐν Κερκύρᾳ ἐπέστης, σὺν τῷ συναποστόλῳ καὶ συνάθλῳ Ἰάσονι· καὶ
ἐν αὐτῇ ἔνων ἔργων αὐτουργὸς γεγονώς, λαὸν Θεοῦ περιούσιον
ἔδειξας, τοὺς τῇ πλάνῃ λατρεύοντας· διὸ ἀξίων ἐπάθλων μέτοχος
ῶφθης, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας κληρονόμος γέγονας, σὺν τῷ θείῳ
Ἰάσονι· μεθ' οὖς ἀεὶ πρέσβευε, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

**Ηχος δ'.*

Τῷ θείῳ Παύλῳ διακονῶν, ἐν Βερροίᾳ τοῦτον ἐδέξω, ὡς μεσί-
την τῆς πρὸς Χριστὸν οἰκειώσεως, καὶ στόμα θεῖον, καὶ σω-
τηρίας αἰωνίου ὑποφήτην· καὶ σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμενος, τύπος καὶ
ὑπόδειγμα, τῶν ἐν αὐτῇ πιστῶν ώράθης, ἐν ἔργοις καὶ λόγοις, καὶ
θεαρέστοις πράξεσιν. 'Αλλ', δὲ 'Απόστολε Σωσίπατρε. Βερροιαίων
κλέος, μὴ παύσῃ σκέπων καὶ φρουρῶν, τὴν ἐναγκαμένην σε πόλιν,
ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου.

*Δόξα. *Ο αὐτός.*

Τὸν ἐν 'Αποστόλοις Μάρτυρα, καὶ ἐν 'Αθληταῖς θεοειδῆ 'Από-
στολον, Σωσίπατρον, τὸν μέγον, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις εὐφη-
μῆσωμεν ἐλλαμφθεὶς γὰρ τῷ πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, γλῶσσαν πυ-
ρίπνοον ἐπλούτησεν, ὡς τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, μαθητὴς καὶ σύσκη-
νος· καὶ τῆς μὲν πλάνης τὴν ὑλην, εἰς τέλος ἥναλωσε. τὰς δὲ ἐσκο-
τισμένας ψυχὰς ἐφότισε, πρὸς ἀληθῆ θεογνωσίαν· ὄλικῶς γὰρ Κυ-
ρίῳ ὑπείκων, Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν γεωργεῖ τοὺς καρπούς, καὶ πρε-
σβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῇς Τερτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ηροερμοία.

**Ηχος πλ. α'. Χαρούς ἀπαγγειλῶν.*

Χαίροις ὁ τῆς Βερροίας βλαστός, Εὐαγγελίου τὸ θεόπνευστον
ὄργανον ὁ Παύλου τῷ θείῳ λόγῳ, κατανγασθεὶς τὴν ψυχήν,
καὶ νίοθεσίας τυχών κρείττονος. Σωσίπατρε ἔνδοξε, 'Απόστόλων
συνόμιλε, τῆς εὔσεβείας, ὑποφῆτα θεόσοφε, στόμα ἔνθεον, διδαγμά-
των τῆς χάριτος· ζεῖθρον τὸ διειδέστατον. τῆς θείας χρηστότητος,
τὸ καταρδεῦον καρδίας. τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Ηνεύματος· Χριστὸν ἐκδυ-
σώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι. τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Παύλῳ μαθητευθεὶς τῷ σοφῷ, τῆς ἐν Χριστῷ οἰκονομίας μεμύη-
σαι, Σωσίπατρε θεηγόρε, τὸ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν, μυστήριον
μέγα καὶ ἀπόρρητον καὶ πόθῳ τοῖς ἵχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἥκολούμησας,
ἀπὸ Βερροίας, εἰς 'Ασίαν 'Απόστολε, τῶν δεσμῶν αὐτῷ, κοινωνῶν
καὶ τῶν ὑλίψεων· ὅμεν σὺν τῷ Ἰάσονι, τῷ θείῳ κατέλαθες, τῶν Κερ-

κυραίων τὴν νῆσον, καὶ πίστει ταύτην ηὔγάσατε. Καὶ νῦν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Λόγῳ τῆς ἀληθείας σοφῷ, τῆς ἀλογίας διαλύων τὴν ζόφωσιν, προσάγεις Χριστῷ τῷ Λόγῳ, ώς προσφορὰν λογικήν, τοὺς προσδεξαμένους τὸ σὸν κήρυγμα· ἐντεῦθεν ώμίλησας, πειρασμοῖς τε καὶ θλίψει, καὶ μαρτυρίου, διανύσας τὸν δίαυλον, διπλοῦν στέφανον, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ εἴληφας. "Οθεν σε μακαρίζομεν, ώς θεῖον Ἀπόστολον, τῶν Βερροιαίων τὰ στίφη, καὶ συμπολίτην καὶ καύχημα, Σωσίπατρε μάκαρ, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τῆς εὔσεβείας γεωργός, Πνεύματι Ἄγιῳ γενόμενος, κεχερσωμένας ψυχάς, ἐνεούργησας, πρὸς εἰσδοχὴν τῶν κρειττόνων, θεηγόρε 'Απόστολε· καὶ τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, τμητικῷ σου λόγῳ ἀποτεμών, τὸν σπόρον τῆς πίστεως ἐκαλλιέργησας, πρὸς καρποφορίαν. Εὐαγγελικῆς λαμπρότητος. Καὶ νῦν μάκαρ Σωσίπατρε, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰάσονι πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῇς Ἔστης.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς τὴν ψυχήν, τοῦ Παύλου συνόμιλος, καὶ τοῦ Χριστοῦ μαθητής, ἐδείχθης Σωσίπατρε: "Οθεν σε τῆς Βερροίας, μακαρίζει ἡ πόλις, κλέος σε κεκτημένη, πρὸς Θεὸν καὶ μεσίτην ἐκ ταύτης γὰρ Ἀπόστολε, ώς φοῖνιξ ἔξηνθησας.

"Επερογ. Ὁμοιον.

Α'γάλλεται Βέρροια, ἐν σοὶ Σωσίπατρε, ώς θεῖος Ἀπόστολος, ὑποδεχθεὶς τῇ ψυχῇ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ώς ἀστὴρ ἐωσφόρος, ἐλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν πολύθεον νύκτα καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

(† Β. Π.)

Καὶ τὸ τῇς Ἔστης.

Ἄ π δ λ υ σ : ε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος α΄. Τὸν Τάφον του Σωτῆρος.

Ως μύστην τοῦ Χριστοῦ, καὶ συνέκδημον Παύλου, καὶ σκεῦος ἐκλεκτόν, οὐρανίων χαρίτων. Ἀπόστολε Σωσίπατρε, Βεροιεῖς σε γεραίρομεν, καὶ βοῶμέν σοι· ωῦσαι τὴν πόλιν σου ταύτην, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν ἀδοκίτων, λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Καὶ τὸ τῆς Ἔστης.

Μετὰ τὴν θ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ φωταυγείᾳ, σκότος ἔλυσας, πολυθεῖας, θαυματουργῶν ἐν Κυρίῳ Ἀπόστολε, καὶ σὺν Ἰάσονι μάκαρ Σωσίπατρε, ἐν τῇ Κερκύρᾳ Χριστὸν ἐκηρύξατε. Καὶ νῦν, ἄφεσιν, πρεσβεύσατε δοῦναι ἀπασι, τοῖς μέλπουσιν ὑμῶν τὰ θεῖα σκάμματα.

Καὶ τὸ τῆς Ἔστης.

Μετὰ τὸν Πολυέλεσον, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρακλήτου τὴν χάριν πεπλουτηκώς, καὶ σοφίας τὴν δύναμιν ἐσχηκώς, ἔξηλθες εἰς τὸ κήρυγμα, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, παρὰ τοῦ θείου Παύλου, σταλέντες Ἀπόστολοι, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφειν, πρὸς γνῶσιν σωτῆριον· δύνεν καὶ ἀθλίσει, τὸν σὸν βίον σφραγίσας, τῆς δόξης τὸν στέφανον, ἐκ Κυρίου ἀπείληφας, θεηγόρε Σωσίπατρε, πρεσβεύσων ἐκτενῶς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τὸ τῆς Ἔορτῆς.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ....

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν...».

Ζήτει τῇ γ'. Νοεμδρίου.

Ο Ν' Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Tῷ Εὐαγγελίῳ τῆς ζωῆς, πιστῶς, λειτουργήσας, καὶ τῷ αἷματι Χριστῷ, ψυχὰς σημειωσάμενος, ἀμλητικῶς πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, Ἀπόστολε Σωσίπατρε ὅλον γὰρ σαυτόν, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ δεδωκώς, τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος ἐνθους ὑπηρέτης, καὶ θεῖος οἰκονόμος ὄφθησεν. Καὶ νῦν τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων δρεπόμενος, ίκέτευε ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ο ιερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν...

Εἰτα οἱ κανόνες, τῆς Ἔορτῆς καὶ τοῦ Ἅγίου φέρων τήγδε ἀκροστιχίδα.

«Τὸν ιερὸν Σωσίπατρον μέλπω. Γερασίμου..

Ωδὴ α' Ἡχος 6 . Ἀναίξει τὸ στόμα μου

Tριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ὡς θεηγόρος Ἀπόστολος, Σωσίπατρε ἔνδοξε, λαμπρῶς δεχόμενος, φῶς μοι βράβευσον, καὶ λόγον ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς ἄν σου τὰ σκάμματα, μέλψω γηθόμενος.

O' Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, φωτὶ καταυγάσας σε, θείῳ Σωσίπατρε, λύχνον πάμφωτον, δεικνύει σε τῷ κόσμῳ, ἀκτίσι τῆς πίστεως, ψυχὰς αὐγάζοντα.

Nαμάτων τῆς χάριτος, ἐμφορηθεὶς θείῳ Πνεύματι, φοιτήσας Σωσίπατρε, τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς, πηγὴν ἐμβλυσας, δογμάτων σωτηρίων, καὶ πλείστους κατήρδευσας, τῷ θείῳ λόγῳ σου.

Θεοτοκίου

I σχύν μοι χορήγησον, κατὰ παθῶν τῶν θλιβόντων με, ἡ κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν Κύριον, καὶ κατάβαλε, τὸν κατ' ἐμοῦ δριῶντα, ἔχθρὸν τὸν ἀόρατον, Κόρη Πανύμινητε.

Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

E ὑρών σε Σωσίπατρε ὁ Παῦλος, κομιῶντα ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, Χριστῷ σε καθωδήγησε, καὶ τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως, Ἀπόστολον καὶ κήρυκα, καὶ ὑπηρέτην ἀνέδειξε.

P ωννύμενος θείᾳ δυναστείᾳ, ὑπέρτερος ὄφθης τῶν φθαιρτῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, πτερούμενος Σωσίπατρε, ἀρότρῳ τῷ τῆς πίστεως, ψυχὰς πολλὰς ἐνεούργησας.

O 'πλήρης ἐλλάμψεως τῆς θείας, ὡς θεῖος Ἀπόστολος Χριστοῦ, Σωσίπατρος ὁ πάνσοφος, Βερροίας τὸ ἀγλαῖσμα, καὶ στήριγμα ὑμνείσθω μοι, χαρμονικοῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίου

N αὸς φωτοφόρος ἀνεδείχθης, καὶ θρόνος πυρίμορφος Θεοῦ, τοῦ προελθόντος Ἀχραντε, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἵμάτων σου, δῆν ἐκτενῶς ἴκετευε, σῶσαι τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

A 'κτῖσι τῆς χάριτος, φωταγωγῶν τὰς ψυχάς, τὸ σκότος ἀπήλασας, τῆς ἀγνωσίας μακράν, Σωσίπατρε ἔνδοξε. ὄφθης τῶν ἐν Κερκύρᾳ, ὁδηγὸς πρὸς τὰ κρείττω, λύσας παθῶν ὁδύνας, ὡς Ἀπόστολος θεῖος· διό σου τὴν ἀγίαν μνήμην ἑορτάζομεν.

Καὶ τὸ τῆς Ἐορτῆς.

Ωδὴ δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

S υγγενῆς ὄφθης τῇ πίστει, καὶ τῷ λόγῳ καὶ χάριτι, ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, τούτῳ κοινωνήσας Σωσίπατρε, μεθ' οὗ κηρύξας Χριστοῦ τὴν συγκατάβασιν, χαίρων ἔψαλλες· δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ω "σπερ ἄστρον φωτοφόρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, ἀπὸ τῆς Ἔώας,
ἔλαμψας ἐν Δύσει Σωσίπατρε, καὶ Κερκυραίων τὸν δῆμον
προσενήνοχας, θείοις λόγοις σου, τῷ Βασιλεῖ πάσης κτίσεως.

Σ υστροφῆς κατὰ τοῦ Παύλου, γενομένης Σωσίπατρε, ἐν Θεσ-
σαλονίκῃ, τοῦτον ἐν Βερροίᾳ τῇ πόλει σου, καθυπεδέξω καὶ
ὅλην ἐν καρδίᾳ σου, ὑποδέδεξαι, τὴν παρ' αὐτοῦ θείαν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίου

Ι 'ησοῦν τὸν Ζωοδότην, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, ἀστενοχωρήτως,
Κόρη ἐν νηδύῃ ἐχώρησας, στενοχωρίας παθῶν ἀπολυτρούμενον.
τοὺς τὸν τόκον σου, τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξάζοντας.

'Ωδὴ ε'. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Π ληγαῖς προσωμίλησας, ὑπὲρ Χριστὸν Ἀπόστολε, πλήξας τὸν
Βελίαρ τοῖς σοῖς λόγοις, καὶ ώς θυσία προσήχθη ἀμωμος,
ἐν πυρὶ τελέσας τὴν ζωὴν, τῷ Χριστῷ Σωσίπατρε, θείῳ πόθῳ φλε-
γόμενος.

Α 'γάλλεται Βέρροια, ἡ σὴ πατρὸς Σωσίπατρε. Ἀποστολικῇ
σου εὐκληρίᾳ, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἄγουσα, κράζει ἐκ
βαθέων σοι ψυχῆς πάσης περιπτάσεως, ἀσινῇ με διάσωσον.

Τ οῦ Παύλου τοῖς ἵχνεσιν, ἐπόμενος Ἀπόστολε, σὺν αὐτῷ μετέ-
βης ἐκ Βερροίας, πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ Ἰκονίου ποιμήν, παρ'
αὐτοῦ κατέστης ως φωτός, θείου ἐνδιαιτημα, καὶ σοφίας κειμήλιον.

Θεοτοκίου

Ρ ανῖσι Πανάμωμε, τῶν οἰκτιρμῶν σου ἄρδευσον, τὴν κεχερσω-
μένην μου καρδίαν, τῇ ἐπιθέσει τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ὅπως
μετανοίας τοὺς καρπούς, ἐξενέγκῃ Δέσποινα, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

'Ωδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ο "λον τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας, πρὸς μόνον ἐφετῶν τὸ ἀκρότα-
τον, Παύλου τοῖς ρήμασι, θεοπρεπῶς παιδευόμενος, ὑπερι-
δῶν τὰ κάτω, μάκαρ Σωσίπατρε.

Nόμου τοῦ θείου τῆς χάριτος, σοφὸς καταγγελεὺς ἔχρημάτισας,
θείε Σωσίπατρε, ἔνθεν φιζόμεν ἀνέσπασας, ἀκάνθας ἀνομίας,
θείῳ κηρύγματι.

Mέγιστον κλέος σε κέκτηται, Κερκύρας Ἐκκλησία Σωσίπατρε,
πλέον δὲ γάνυται, ἡ σὲ βλαστήσασα Βέρροια, αἷς δίδου οὐ-
ρανόθεν, τὴν εὐλογίαν σου.

Θεοτοκίον

E' κ τῶν ἀχράντων αἵμάτων σου, λαβὼν ἡμῶν ἀτρέπτως τὸ φύ-
ραμα, ὁ Ἐπερούσιος, κόσμῳ ώράθη ώς ἄνθρωπος, Παρθένε
Θεοτόκε, καὶ πάντας ἔσωσε.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σύμμερον.

Tοῖς τοῦ Παύλου ὁρήμασι διηγασμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπό-
στολος καὶ ὑπηρέτης ἀληθῆς, ὅφθης παμμάκαρ Σωσίπατρε,
καὶ δι' ἀθλήσεως τοῦτον ἐδόξασας.

Ο Οἰκος.

Tῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας τὸ φῶς, ἐπιλάμψαν ἐν τῇ ψυχῇ σου,
ώς τοῦ οὐρανοβάμονος ἀκηκοότος Παύλου, λύχνον σε φαε-
σφόρον ἀνέδειξε, καὶ μύστην Εὐαγγελίου ἐνθεώτατον, καὶ ἐναρέτου
ζωῆς ὑποφήτην, καὶ Ἀποστόλων τῶν θείων ζηλωτὴν καὶ διμότρο-
πον. Σωσίπατρε μακάριε, ἔνθεν τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς συνδεθείς,
ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ τὰ ὑπὲρ λόγον, καὶ σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, τῷ
διμοψύχῳ ἐν πᾶσι, τὸν λόγον τῆς πίστεως ἐκ Κερκύρας ἐκηρύξατε,
καὶ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, ὅλην καθαρὰν καὶ ἀμωμον Κυρίῳ παρε-
στήσατε, διδαχαῖς καὶ πράξεις καὶ θαυμάτων περιουσίᾳ· διὸ καὶ
Βέρροια, ἡ ἐναγκαμένη σε πόλις, ἐν σοὶ χαίρει, καὶ πόθῳ βοῆ· Χρι-
στὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε Ἀπόστολε· διὰ πόνων γὰρ ἀθλήσεως τοῦ-
τον ἐδόξασας.

Συγαξάριον.

Tῇ κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμῃ τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ παν-
ευφήμου Ἀποστόλου Σωσιπάτρου, ἐνὸς ἐκ τῶν Ἐθδομήκοντα.
ἐκ Βερροίας τῆς Μακεδονίας καταγομένου.

Στίχ. Σωσίπατρος χάριτι τοῦ Παρακλήτου.

΄Απόστολος πέφηνε Χριστοῦ καὶ κήρυξ.

Εἰκάδι Σωσίπατρος ἐνάτῃ πέφλεκται πυρὶ λαύρῳ.

Οὗτος ἦν ἐκ Βερροίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, Σώπατρος ἢ Σωσίπατρος καλούμενος. Πιστεύσας τῷ Χριστῷ, καταυγασθεὶς τῷ κηρύγματι τοῦ θείου Παύλου, πρῶτος τῶν ἐν πόλει ταύτῃ τῶν προσελθόντων τῷ Κυρίῳ ἔχοημάτισεν. Ἐδέξατο ἐν Βερροίᾳ τὸν οὐρανοφοίτην Παῦλον, διὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ γενομένην κατ’ αὐτὸν ἐπιβούλήν, μεθ’ οὖς καὶ συνεδέθη, καὶ ἤκολούθησεν αὐτῷ, πρὸς Ἀσίαν χωροῦντι, ἐνθα κεχειροτόνηται Ἰκονίου ἐπίσκοπος. Ἐκεῖθεν, σὺν τῷ συναποστόλῳ Ἰάσονι, καταλαβόντες τὴν τῶν Κερκυραίων γῆσον, Εὐαγγελικῷ φωτὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατηγασαν, καὶ πρῶτοι τῆς ἐκεῖσε ἀγίας Ἐκκλησίας ἴδουται καὶ μυσταγωγοὶ καὶ κήρυκες ὥφθησαν. Ο δὲ μακάριος Ἀπόστολος Σωσίπατρος καλῶς τὸν ἀποστολικὸν δρόμον τελέσας, μαρτυρικῷ τέλει, διὰ πυρὸς πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε. Τούτου μνεία γίνεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων. ἐνθα Σώπατρος κέκληται (Κεφ. κ'. 4), καὶ ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῇ, ὅπου Σωσίπατρος καὶ συγγενὴς τοῦ Παύλου ὀνομάζεται (Κεφ. ιστ'. 21).

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Λάμπων φωτὶ τῶν ἀρετῶν, οἴάπερ Ἀπόστολος θεῖος, καταφωτίζεις τοὺς λαούς, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης καθεύδοντας, ἀνακράζων Σωσίπατρε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Πεποικιλμένος δωρεαῖς, ταῖς τοῦ Παρακλήτου θεόφρον, ποικίλων ρύη πειρασμῶν, καὶ παθῶν τοὺς ἐκβοῶντας Σωσίπατρε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Ως τοῦ πυρὸς τοῦ νοητοῦ, ἄνθραξ δροσθόλος θεόφρον, τὴν τοῦ πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, ὑπομένεις ἀνδρείως κατάφλεξιν, καὶ τὸ σῶμά σου ἀφλεκτὸν, τοῖς ποθοῦσί σε ἐδόθη χάριτι θείᾳ.

Θεοτοκίου

Γεγαυρωμένος ὁ ἔχθρος, κατ' ἐμοῦ καυχᾶται Παρθένε, ἀλλὰ κατάβαλε αὐτοῦ, τὴν ὄφρὺν καὶ τὸ θράσος καὶ σῶσόν με, τῆς αὐτοῦ ἐπιθέσεως, ἵνα πίστει σε δοξάζω δεδοξασμένη.

‘Ωδὴ η’. Ηαῖδας εὐαγεῖς.

Ελυσας δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πίστεως τοῖς δεσμοῖς Χριστῷ συνέδησας, τοὺς τῷ σῷ κηρύγματι, μάκαρ πειθαρχήσαντας, Ἀπόστολε Σωσίπατρε, μεθ' ὃν καὶ ἔκραζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔογα, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πώμην θεϊκὴν ἐνδεδυμένος, καὶ φέρων τοῦ Παρακλήτου φῶς τὸ ἄյλον, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, Σωσίπατρε μακάριε, κόσμον διέδραμες, τὴν λύτρωσιν κηρύττων τοῖς πᾶσι, τὴν γεγενημένην. Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου.

Αἷμασί σου θείοις κατεσθέσθη, ἡ κάμινος τῆς πολυθείας θείῳ Πνεύματι, καὶ πυρὶ τῶν ἄμλων σου, φῶς θείον προσέλαθον, θεογνωσίας “Ἄγιε ὡς ἀκατάφλεκτον, ιδόντες ἐν πυρὶ σου τὸ σῶμα, οἱ τῆς δυσσεβείας, μισήσαντες τὸν ζόφον.

Θεοτοκίου

Σκέπε καὶ διάσωζε Παρθένε, ἐκ πάσης ἐναντιότητος καὶ θλίψεως, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ὀλοψύχως σπεύδοντας, καὶ αἴτει ἡμῖν ἄφεσιν τῶν παραπτώσεων, ὡς ἔχουσα πολλὴν παροησίαν, πρὸς τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

‘Ωδὴ θ’. “Ἄπας γηγενής.

Ισχυσας σοφέ, δυνάμει τῇ ἄνωθεν ἐνδυναμούμενος, μετὰ τοῦ Ἰασονος, ἐν τῇ Κερκύρᾳ λαὸν τὸν ἀπιστον, μεταβαλεῖν Σωσίπατρε εἰς σκεύη εὐχρηστα, ὑπουργίας, τοῦ θείου θελήματος· διὰ τοῦτο Χριστός σε ἐδόξασε.

Μύστης ἀληθής, τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ Παντοκράτορος, καὶ θεῖος Ἀπόστολος, Εὐαγγελίου τούτου γενόμενος, Σωσίπατρε μακάριε εὐηγγελίσω ἡμῖν, αἰωνίου ζωῆς τὴν λαμπρότητα, ἥν Χριστὸς τοῖς πιστεύουσι δίδωσι.

Ο' θεοειδής, Κυρίου Ἀπόστολος μάκαρ Σωσίπατρε, ρῦσαι τὴν πατρίδα σου, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, καὶ τὸν παρόντα ὑμνον μου εὐμενῶς πρόσδεξαι, καὶ πταισμάτων, αἴτει μοι τὴν ἄφεσιν, καὶ ζωῆς αἰτονίου ἀπόλαυσιν.

Θεοτοχίου

Υ"μνοις ἰεροῖς, ὑμνοῦμέν σε Λέσποινα τὴν Ὑπερύμνητον σὺ γὰρ σωματώσασα, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν πάντων Κύριον, τῆς πάλαι κατακρίσεως ἡμᾶς ἀπήλλαξας· διὰ τοῦτο, πάντες ἐκβοῶμέν σοι· χαῖρε κόσμου παντὸς ἴλαστήριον.

Ἐξαποστελλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος, φωτισθεὶς τῇ ἑλλάμψει, Χριστοῦ θεῖος Ἀπόστολος καὶ διάκονος ὥφθης. Σωσίπατρε θεηγόρε, ως εὐθὺς τῇ καρδίᾳ διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην χρεωστικῶς, ἐκτελοῦμεν σήμερον ἵνα λύσιν, πταισμάτων κομισώμεθα, πρὸς Χριστοῦ ταῖς λιταῖς σου.

Καὶ τὸ τῆς Ἐορτῆς.
Εἰς τοὺς Αἴγιούς
Ἴστωμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλωμεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.
Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ θεοορήμονος Παύλου ταῖς εἰσηγήσεσι, καταυγασθεὶς θεόφρον, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν, Ἀπόστολος Κυρίου καὶ μαθητῆς ἀνεδείχθης περίδοξος. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σωσίπατρε.

Τῆς θεοφθόγγου σου γλώσσης ὁ λόγος "Ἄγιε, ως δρόσος οὐρανία, φλεγομένας καρδίας, Σωσίπατρε τρισμάκαρ πυρὶ τῶν παθῶν, ἀληθῶς κατεδρόσισεν ως γὰρ Ἀπόστολος θεῖος τὸ τοῦ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Τοὺς ἐν Κερκύρᾳ φωτίσας σὺν τῷ Ἰάσονι, κηρύγματι τῷ θείῳ, καὶ θαυμάτων δυνάμει, ἐτέλεσας ἐν ταύτῃ διὰ πυρός, τὸν ἀγῶνα Σωσίπατρε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀλήκτου χαίρων ζωῆς, ἀνελήλιψας Ἀπόστολε.

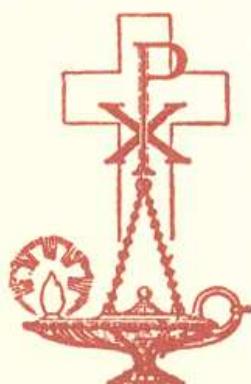
Tῶν Βερροιαίων τὰ στίφη πανηγυρίζουσι, τὴν ίεράν σου μνήμην, ἐν ὀδαῖς τε καὶ ὅμνοις, Σωσίπατρε παμμάκαρ καὶ ἐκ ψυχῆς, ἐκ βοῶσί σοι Ἀγιε· Σκέπε εἰκόνας ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, τὴν βλαστήσασάν σε Βέρροια.

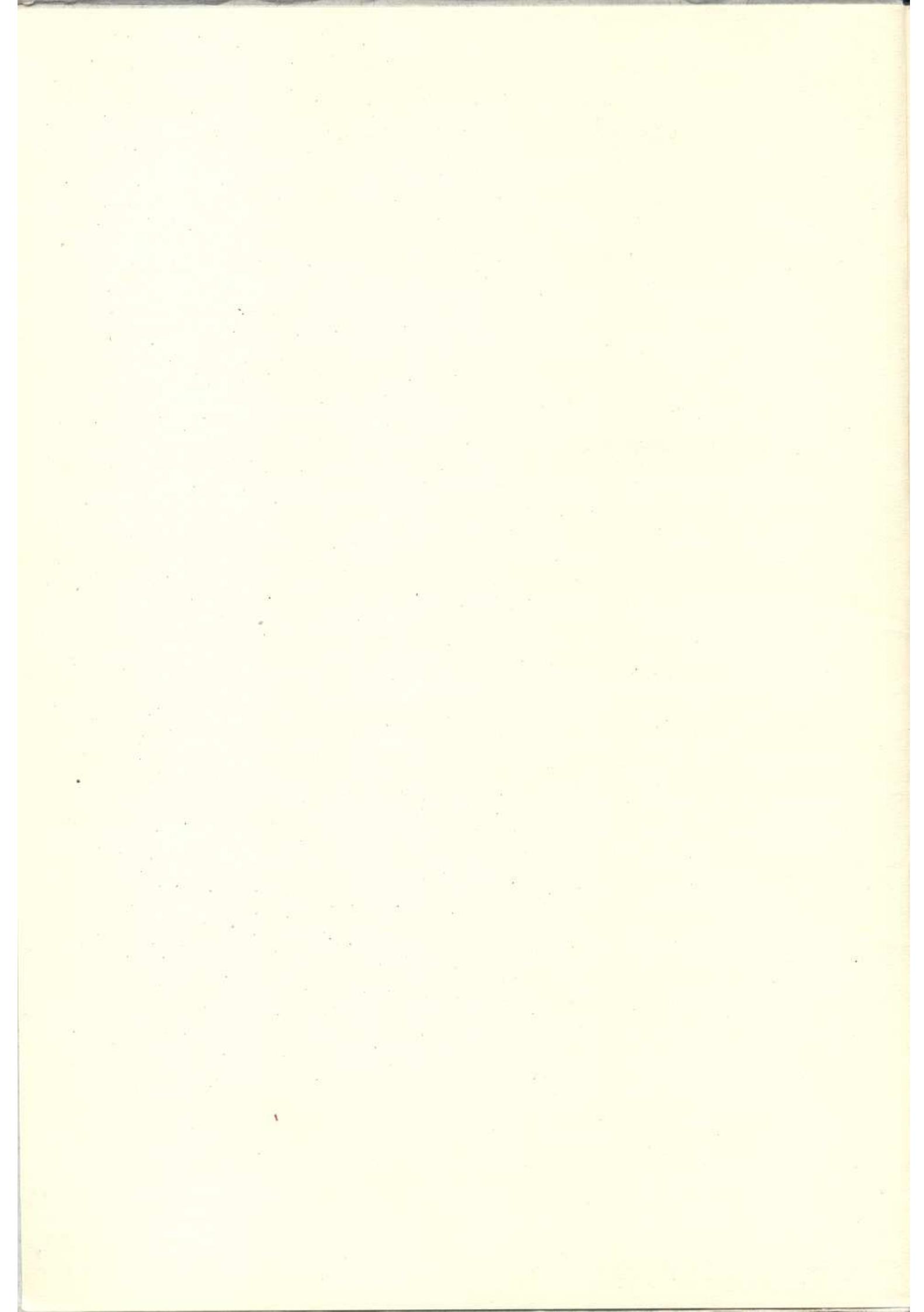
Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Tὴν Ἀποστολικήν σου ζωήν, ἀθλητικῷ τέλει ἐλάμπουνας, Χριστοκήρυξ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ ἀρότρῳ τῆς πίστεως, τῶν ψυχῶν τέμνον τὰς αὐλακας, τοῦ μαρτυρίου στάχυν ἐκαρποφόρησας, ἐν σοφίᾳ θείᾳ, καὶ ψυχικῇ στερρότητι, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν καταγνισάμενος· διὸ Κέρκυρα ἡ ὑπὸ σοῦ φωτισθεῖσα, κηρύττει τὴν χάριν σου, καὶ ἡ πατρίς σου Βέρροια, καυχᾶται τοῖς σπαργάνοις σου, τελοῦσαι ἀμφοτε τὴν μνήμην σου. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς καὶ Ἀπόστολε, Σωσίπατρε Θεσπέσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐερτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυτος·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μαχαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ στ' ὠδὴ.

Προκείμενον Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοὶ παρακαλῶ ὑμᾶς σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας...

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς στ'. Ἐδδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἐτέρους ἑβδομήκοντα
Μαθητάς...

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ε'. Ἐδδομάδος Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Μεγαλυνάριον.

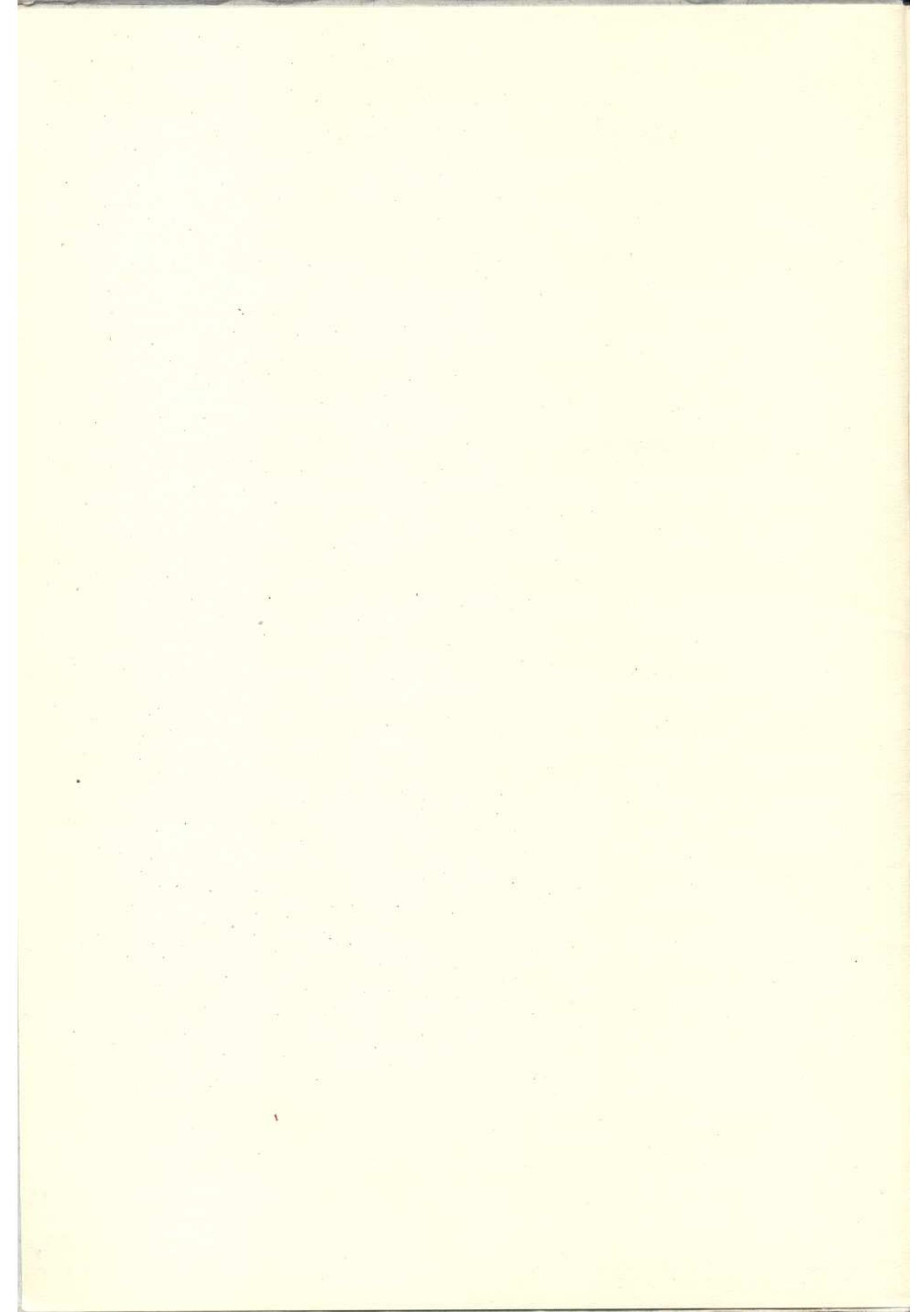
X αἱροις τῆς Βερροίας σεπτὸς βλαστός, καὶ τῆς ἐν Κερκύρᾳ
Ἐκκλησίας μυσταγωγός· χαίροις Παρακλήτου. Σωσίπατρε τὸ
σκεῦος, Ἀπόστολε καὶ Μάρτυς τοῦ Παντοκράτορος.

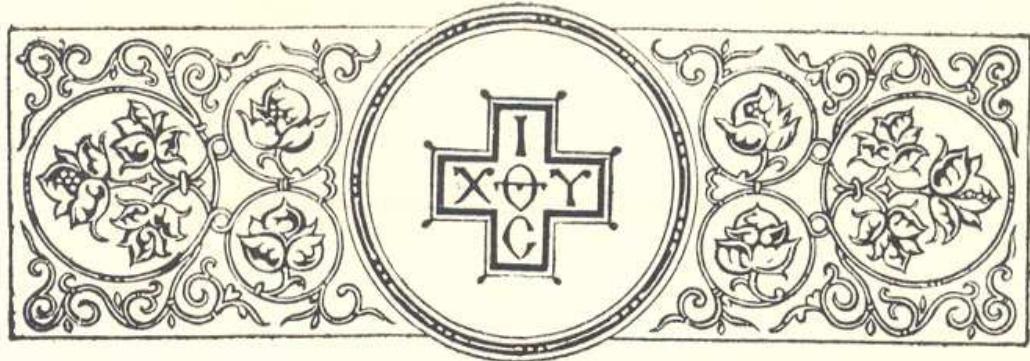
Διστιχον.

Γεράσιμος ὅμινησε τοὺς Σωτιπάτρους

Ωδαῖς τε καὶ ἀσμαῖς λαμπροὺς ἀγῶνας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ἀγιον Ἀπόστολον

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΝ

Ποίημα Γεράσιμου Μοναχοῦ Μικραγγενίου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. μεθ' ὁ τὸ Θεὸς
Κύριος ως συνήθως καὶ τὸ ἔξῆς

· Ηγος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως τοῦ Σωτῆρος Μαθητὴς θεηγόρος, πολλὴν ἐκτήσω πρὸς αὐτὸν παροησίαν, Ἱερομάρτυς Ἀγιε Σωσίπατρε· ὅμεν ἀεὶ πρέσβευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, φύεσθαι δεόμεθα, καὶ παθῶν ἀκαθάρτων, καὶ τῶν ἐν βίῳ θλίψεων πικρῶν, τοὺς προσιόντας, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τὸ κύτο. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς διναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύοντα. τὶς ἡμᾶς ἐργύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἵως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

‘Ο Ν’ καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Ἡ Σωσίπατρου σκέπε με χάρις. Γερασίμου».

‘Ωδὴ α’. Ἡχος πλ. δ’. Τγρὰν διοδεύσας.

Hλίου ἀκτῖσι τοῦ νοητοῦ. Σωσίπατρε μάκαρ, τῆς ψυχῆς μου τὸν σκοτασμόν, ταῖς σαῖς φωτοφόροις ἵκεσίαις, λῦσον καὶ λάμψον μοι φῶς θείας χάριτος.

Sωτήριος φάνηθι τοῖς πιστοῖς, λιμὴν θεηγόρε, κατευνάζων ταῖς σαῖς λιταῖς, Σωσίπατρε σάλον ἀμαρτίας, καὶ θλιβομένοις γαλήνην δωρούμενος.

Ως θείος Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, Σωσίπατρε μάκαρ, καθιέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν πίστει προσιόντων, τῶν πρεσβειῶν σου τῇ χάριτι Ἀγιε.

Θεοτοκίαν

Sωτῆρα τεκοῦσα καὶ Λυτρωτήν, Χριστὸν Θεοτόκε, σωτηρίας με ταχινῆς, τὸν δεδουλωμένον τῇ ἀπάτῃ, καταξιῶσαι Παρθένε δυσώπησον.

‘Ωδὴ γ’. Οὐρανίας ἀψιδος.

I’ατρεύειν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν μόλωπας, χάριν ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν νοσοῦντά με, ποικίλοις πάθεσι, καὶ χαλεπαῖς ἀμαρτίαις, ἵασαι Σωσίπατρε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Pειρασμῶν ἀδοκήτων, τοὺς εὐλαβῶς σπεύδοντας, τῇ σῇ θαυμαστῇ προστασίᾳ, ρύου Σωσίπατρε, καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐπηρειῶν ὀλευθρίων, φύλαττε ἀπήμαντον, ώς συμπαθέστατος.

A’σθενείας παντοίαις, περιπεσών “Ἀγιε, τῇ σῇ καταφεύγω πρεσβείᾳ, λύσιν αἰτούμενος, ἦν μοι χορήγησον, τῇ πρὸς Θεόν σου ἐντεύξει, καὶ χαρᾶς Σωσίπατρε, θείας με πλήρωσον.

Θεοτοκίον

Tὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων, ὑπερφυῶς τέξασα, φύσιν τῶν βροτῶν τὴν πεσοῦσαν, ἐπανορθούμενον. Παρθένε “Ἄχραντε, τὴν πεπιωκίαν ψυχήν μου, ἐκ βυθοῦ ἀνύψωσον, τῆς ματαιότητος.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Σωσίπατρε θεηγόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ώς δεδεγμένος πλουσίαν θεόθεν χάριν.

Ἐπίθλεψον ἐν εὔμενείᾳ...

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

· Ήχος δ'. Πρεσβεία θερινή.

Πρεσβείᾳ τῇ σῇ, προστρέχοντες Σωσίπατρε, δεινῶν προσθόλων, τοῦ ὄφεως ρυσθείημεν, καὶ παντοίων θλίψεων, ἀσινεῖς τηρηθείημεν "Ἄγιε σὺ γὰρ προστάτης ἡμῶν ἀσφαλής, καὶ μέγας μεσίτης πρὸς τὸν Κύριον.

· Ήχος δ'. Εἰσακήκοος Κύριε.

Pῶσιν δίδου καὶ ἵασιν, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Ἀπόστολε, τοῖς προστρέχουσιν Σωσίπατρε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν ἐκάστοτε.

O' Χριστοῦ μύστης ἔνθεος, καὶ τῶν Βερροιαίων πρέσβυτος πρὸς Κύριον, ιερώτατε Σωσίπατρε, δέχου τὰς φωνὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Y' πὲρ πάντων ἱκέτευε, "Ἄγιε Σωσίπατρε τὸν Φιλάνθρωπον, τῶν πταισμάτων λαβεῖν ἄφεσιν, τοὺς θεῷμὸν προστάτην κεκτημένους σε.

Θεοτοκίον

Sαρκωθεὶς ἐξ αἵματων σου, ὁ Θεὸς τῶν ὅλων δι' ἀγαθότητα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, προστασίαν κόσμου σε ἀνέδειξε.

· Ωδὴ ε'. Φώτισσον ἡμᾶς.

Kόπασον σοφέ, τῶν παθῶν ἄγρια κύματα, καὶ πρὸς ὅρμον θεῖκῆς ἐπισκοπῆς, τὴν ζωὴν ἡμῶν κατεύθυνον Σωσίπατρε.

E"πιδε ἡμῖν, οὐρανόθεν, ὁ Σωσίπατρε, καὶ παράσχου τὰς αἰτήσεις συμπαθῶς, τοῖς ἐν πίστει προσιοῦσι τῇ Εἰκόνι σου.

Pάσης ἀπειλῆς, δυσπραγίας τε καὶ θλίψεως, ιερώτατε Σωσίπατρε ἀεί, διατήρει τὴν πατρίδα σου ἀπῆμαντον.

Θεοτοκίου

E λαμψεν ἐκ σοῦ, τῆς ζωῆς Κόρη ὁ Ἡλιος, ἐν μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς δίχα τροπῆς, καὶ κατηγασε τὸν κόσμον γνώσει κρείττονι.

‘Ωδὴ στ’. Τὴν δέγησιν ἔκχεω.

M εγίστης, ἀξιωθεὶς εὐκληρίας, ώς Ἀπόστολος Κυρίου καὶ Μάρτυς, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων ωῦσαι, καὶ πάσης ἄλλης ἐν βίῳ κακώσεως, τοὺς τῇ σεπτῇ σου ἀρωγῷ, προσιόντας παμμάκαρ Σωσίπατρε.

E ὁρύσω, τῶν Κερκυραίων τὰ στίφη σκοτασμοῦ τῆς ἀσεβείας θεόφρον· καὶ νῦν ἡμᾶς ζοφερᾶς ἀμαρτίας, καὶ τῶν τοῦ σκότους ἀρχόντων ἀπάλλαξιν. ἐπηρειῶν τῶν χαλεπῶν, φωταυγεῖ σου πρεσβείᾳ Ἀπόστολε.

X ριστός σε, περιφανῶς μεγαλύνει, ώς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα μέγαν δν ἐκδυσώπει Σωσίπατρε θεῖε, μελλούσης δόξης τυχεῖν καὶ λαμπρότητος, τοὺς μεγαλύνοντας ἀεί, τῶν μεγάλων σου ἄνθλων τὰ τρόπαια.

Θεοτοκίου.

A φράστως, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ἐπ’ ἐσχάτων ἡμερῶν Θεότοκε, μετὰ σαρκὸς ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, τῶν σαρκικῶν με παθῶν ἀποκάθαρον, καὶ λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, μετανοίας ἀκτῖσι καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Σωσίπατρε θεηγόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ώς δεδεγμένος θεόθεν πλουσίαν χάριν.

‘Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

‘Ηχος 6’. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ως Ἀθλητὴς καὶ Ἀπόστολος ἔνθεος, Χριστὸν δυσώπει ἀπαύστως Σωσίπατρε, πταισμάτων διδόναι συγχώρησιν, καὶ πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν “Ἄγιε, ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου τιμῶσί σε.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Tῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὅδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἥγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάθετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμιον.

***Ηχος.** πλ. 6'. "Ολγη ἀποθέμενοι.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Aἴγλην τὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεξάμενος μάκαρ, ὡς θεῖος Ἀπόστολος, καὶ φωστήρ πολύφωτος κόσμῳ ἔλαμψας. Ἀλλὰ νῦν Ἀγιε, ὡς φωτὶ τῷ θείῳ παριστάμενος ἵκέτευε, Χριστὸν τὸν Κύριον, λῦσαι τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ χαρὰν βραβεῦσαι καὶ λύτρωσιν, τοῖς ἐν ἀσθενείαις, στενάζουσι καὶ ἄλλοις θλιβεροῖς, Ἱερομάρτυς Σωσίπατρε, Βερροιαίων καύχημα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαϊας.

Pείθροις θείων σου λόγων, ἀσεβείας ἐσθέσθη πάλαι ἡ κάμινος· καὶ νῦν ἡμῶν τὴν φλόγα, παθῶν τῶν ἀκαθάρτων, ἐναπόσθεσον Ἀγιε, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν σῶν, Σωσίπατρε χαρίτων.

I"δε ὅμματι θείῳ, Βερροιαίων τὰ στίφη μάκαρ Σωσίπατρε, ἐστῶτας μετὰ πόθου, τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, καὶ ἐκάστῳ χορήγησον, ὡς οἶδας χάριν τὴν σήν, ὡς τούτων ἀντιλήπτωρ.

Σωτηρίαν ἔξαιτε, καὶ ζωῆς τῆς μελλούσης θείαν ἀπόλαυσιν, παρὰ τοῦ Διδασκάλου, Σωσίπατρε παμμάκαρ, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίου

Γεωργεῖν με Παρθένε, οὐρανίους ἐννοίας καὶ φόβον ἔνθεον, ὃς ἂν τὴν τοῦ Βελίαρ, ἐκκρούσωμαι μανίαν, καταξίωσον δέομαι, ὁ καταφεύγων πιστῶς, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

‘Ωδὴ γ’. Τὸν Βασιλέα.

Εχει σε γέρας, ἡ πόλις Βέρροια μάκαρ, καὶ προσφύγιον Σωσίπατρε καὶ τεῖχος· ὅμεν σου κηρύττει, ἥνπερ καρποῦται χάριν.

Pάθδος ἰσχύος, γενοῦ ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ, ὡς Σωσίπατρε τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι, τῶν ἔχθρῶν συντρίβων, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν.

Aλυπον τήρει, καὶ ἀστασίαστον μάκαρ, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκ πάσης ἐπηρείας, ἵνα σε τιμῶμεν, Σωσίπατρε θεόφρον.

Θεοτοκίου

Σὲ προστασίαν, καὶ ἀσφαλῆ σωτηρίαν, Κόρη ἔχοντες ρυόμεθα κινδύνων· ὅμεν σου ὑμνοῦμεν, τὸ μέγεθος τῆς δόξης.

‘Ωδὴ θ’. Κυρίως Θεοτόκου.

Iλύος ἀμαρτίας, τῇ σῇ προστασίᾳ, ρῦσαι ἡμᾶς θεηγόρε Σωσίπατρε, καὶ μετανοίας πρὸς τρίβον ἡμᾶς ὀδήγησον.

Mὴ παύσῃ ἐποπτεύων, ταύτην σου τὴν πόλιν, ἀνακειμένην θεομῶς σοι Σωσίπατρε, μακρὰν ἐκ ταύτης ποιούμενος ἄπαν σκάνδαλον.

Oμέγας τῆς Βερροίας, ρύστης ἐν ἀνάγκαις, Ἱερομάρτυς Σωσίπατρε ἔνδοξε, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Βελίαρ ἡμᾶς περίσκεπε.

Θεοτοκίου

Υπέραγνε Μαρία, ρύπου ἀμαρτίας, τὴν μολυνθεῖσαν καρδίαν μου κάθαρον, καὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἔχθροῦ μου τάχος με λύτρωσαι.

Τὰ Ἀξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Παύλῳ τῷ θεόπτῃ μαθητευθείς, παρ' αὐτοῦ ἐπλήσθης, ἐπιλάμψεως θεϊκῆς, καὶ θεογνωσίας, τὸ φέγγος ἀπαστράπτεις, φωτοποιοῖς σου λόγοις, θεῖε Σωσίπατρε.

Βέροια τιμῆ σε ἀσματικῶς, ώς βλάστημα θείον, καὶ ἡ Κέρκυρα σὺν αὐτῇ, μέλπει σου τοὺς πόνους, Σωσίπατρε παμμάκαρος αὐτὴν πρὸς τὸν Χριστὸν γάρ, πάλαι ὠδήγησας.

Εχών τὸν τοῦ Πνεύματος θησαυρόν, ἔνδον τῇ ψυχῇ σου, ώς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, πενομένας φρένας, πλουτίζεις ἐν τῇ πίστει, Σωσίπατρε παμμάκαρος, λόγῳ τῆς χάριτος.

Ιχνεσι τοῦ Παύλου ἀκολουθῶν, τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνεδείχθης μυσταγωγός, καὶ σκότους ἀγνοίας, κηρύγματι ἀγίῳ, Σωσίπατρε ἔξαιρεις, ἐθνῶν συστήματα.

Χαίρει Βερροιαίων πιστῶν πληθύς, τῇ σῇ προστασίᾳ, καυχωμένη καὶ ἀρωγῇ, Σωσίπατρε μάκαρος, οἵς δίδουν τὴν χάριν, ρυόμενος κινδύνων, ἡμᾶς καὶ θλίψεων.

Πάσης δυσχερείας καὶ συνοχῆς, λύπης καὶ μανίας, διαφύλαττε ἀβλαβεῖς, Σωσίπατρε μάκαρος, τούς σε ἀνευφημοῦντας, ώς Μαθητὴν Κυρίου, καὶ θείον Μάρτυρα.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων...

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενής καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὸ ἔξῆς:
·Προς 6'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μύστα καὶ Ἀπόστολε Χριστοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτα, καὶ ὑποφῆτα σοφέ, κοινωνὲ θεόληπτε, Παύλου καὶ σύσκηνε, θεηγόρε Σωσίπατρε, ἡμῶν τὰς δεήσεις, δέχου καὶ προσάγαγε, αὐτὰς

πρὸς Κύριον, ὅπως ὁφλημάτων τὴν λύσιν, καὶ παθῶν τὴν λύτρωσιν
πάντες, εὑρωμένοις πόθῳ σε γεραίροντες.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον

"Γυνον ἱκέσιον Σωσίπατρε δέξαι.

"Ον τοι Γεράσιμος προσήγαγεν ἥδη.

